

Arrest

nr. 308 719 van 24 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 10 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI loco advocaat Z. CHIHAOUI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Egyptische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de provincie al-Sharqia, gemeente Dahmasha. U bent geboren op (...) 1985 en hangt het soennitische geloof aan.

In 2018 reisde u naar Koeweit om te werken als bezorger en ploegbaas in de bouw. U keerde driemaal terug naar Egypte op verlof. Op 18 maart 2024 werd u in Koeweit een Belgisch visum type C uitgereikt geldig van 22 maart 2024 tot 5 augustus 2024.

Op 22 maart 2024 vond uw meeste recente afreis naar Egypte plaats. Tijdens uw verblijf in Egypte was u op 1 april 2024 in de gemeente Dahmasha betrokken bij een verkeersongeval. U reed met een tuktuk een vijftienjarige voetganger aan, die naar aanleiding van de impact van de botsing viel en ernstige verwondingen opliep aan zijn gezicht. U panikeerde en besloot weg te vluchten van de plek van het ongeval. U vreesde de familieleden van het slachtoffer en dook meteen onder in het huis van uw oom.

U hoorde van uw familie dat de broers van het slachtoffer een aantal dagen na het incident – rond 10 april 2024 - langs kwamen bij uw ouderlijk huis, uw vader en uw broer sloegen en een aantal spullen kapot maakten. Ze uitten bedreigingen u te doden. U hoorde ook dat een onderhandelingspoging tussen de families niet succesvol was. De oom van het slachtoffer zou een machtige generaal in het leger zijn. Volgens een kopie van een vonnis dat u voorlegt werd u op 4 mei 2024 bij verstek veroordeeld tot vijf jaar celstraf omwille van dit incident.

Op 28 april 2024 reisde u per vliegtuig vanuit Egypte via Istanboel naar België. Aan de grens werd u door de Belgische autoriteiten aangehouden omwille van onduidelijke reismotieven. U verklaarde er België als toerist te willen bezoeken.

Op 8 mei 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw identiteitsdocumenten die ingehouden werden door de federale politie voor, alsook kopies van uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw kinderen, uw huwelijksakte, de identiteitskaart van familieleden, een vonnis van de Egyptische rechtbank en twee medische attesten betreffende uw psychologische toestand in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Wat betreft de twee medische attesten die u voorlegt om uw psychologische toestand te staven, dient te worden opgemerkt dat uit het ‘attest opvolging psychologische dienst’ dd. 22/05/2024 louter kan worden afgeleid dat een psychologische opvolging op 16 mei 2024 werd opgestart. In het medisch attest dd. 24/05/2024 is sprake van opvolging via de centrumpsiychologe in kader van psychologische vermoeidheid omwille van veroordeling in Egypte met gevangenisstraf. U zou lijden aan slaapproblematiek met nachtmerries en gastro-intestinale problematiek, waarvoor u behandeld wordt met medicatie. Deze problematieken zijn echter niet van dien aard dat u niet in staat zou zijn om zelfstandig, uitgebreid en gedetailleerd over uw asielmotieven te vertellen. Het persoonlijk onderhoud verliep bijgevolg zonder enige problemen. Er werd na één uur een pauze van vijftien minuten voorzien (CGVS p. 10). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij uw aankomst in België op 28 april 2024 werd door de Belgische autoriteiten vastgesteld dat u het doel en de omstandigheden van uw voorgenomen verblijf onvoldoende aangetoond heeft. Bijgevolg werd uw Belgisch visum type C ingetrokken. U beschikte derhalve niet over een geldig rechtsmotief, waardoor een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, Egypte, omdat u bij verstek veroordeeld zou zijn tot een celstraf van vijf jaar naar aanleiding van een verkeersongeval waarbij u vluchtmisdrijf pleegde. U vreest omwille hiervan bij terugkeer naar Egypte aangehouden te worden in de luchthaven en in de gevangenis terecht te komen. Alsook vreest u naar aanleiding van dit incident vermoord te worden door de familieleden van het slachtoffer (CGVS p. 9-10, 17).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u bij aankomst in België niet meteen een verzoek om internationale bescherming indiende, maar aangaf omwille van toeristische doeleinden naar België te reizen. U reisde op 28 april 2024 met uw Egyptisch paspoort vanuit Caïro via Istanboel naar België. Belgische visum waarmee u vanuit Egypte naar België reisde reeds in Koeweit werd afgeleverd. Uit de gegevens op het visum blijkt dat het een visum type C betreft dat werd afgeleverd te Koeweit op 18 maart 2024 en geldig is van 22 maart 2024 tot 5 augustus 2024. Dit visum werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nietig verklaard nadat u ongelooftwaardige verklaringen aflegde over uw reismotieven. U kon geen verklaring geven omtrent toeristische trekpleisters, bleek niet in het bezit van toeristische informatie of documentatie en reisde met een kleine rugzak. U was bij aankomst in België eveneens in het bezit van een retourticket naar Caïro op 3 mei 2024 (zie administratief dossier). Dat u niet meteen een verzoek om internationale bescherming indiende en met geen enkel woord repte over de problemen die u in Egypte kende, kan dan ook verbazen. Tevens is het erg merkwaardig dat u het Belgisch visum reeds had bekomen op 18 maart 2024 te Koeweit, voordat er ook maar sprake was van enige problemen in Egypte. Hierover bevestigd tijdens uw persoonlijk onderhoud, bevestigt u dat u reeds van plan was naar België te reizen voordat u de problemen in Egypte kende. U haalt als reden hiervoor aan dat collega's in Koeweit u leuke dingen over België vertelden en u een visum aanvraagde om België te bezoeken als toerist. (CGVS p. 8). Gevraagd of u dan ook al van plan was asiel aan te vragen in België, zegt u geen info te hebben gehad over de procedure. U verklaart het grote park, het atomium en het paleis te willen bezoeken en dan weer terug te keren naar Koeweit om er te werken (CGVS p. 8-9). Gevraagd waarom u dan niet terugkeerde naar Koeweit in plaats van naar België te komen, zegt u dat het ongeluk uw leven veranderde en u daarom hier zit (CGVS p. 8). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen. Dat u vasthoudt aan de bewering dat u terug zou keren naar Koeweit na een bezoek van vijf dagen aan België, strookt hoegenaamd niet met uw verklaringen over de problemen die u ten opzichte van

Egypte vreest. Uw retourticket bevat bovendien geen vliegtickets naar Koeweit, maar naar Caïro. Bovendien antwoordde u bij DVZ bevraagd over de specifieke redenen waarom u precies in België een verzoek om internationale bescherming wil indienen dat u positieve dingen over België hoorde en er wilde komen kijken en komen leven (Verklaring DVZ punt 28). Op deze verklaringen gewezen, ontkent u boudweg dat u dat op deze manier verklaarde (CGVS p. 9). Het ontkennen van eerder afgelegde verklaringen, zorgt echter niet voor een verschoning van deze verklaringen. De vaststelling dat u bij aankomst in België niet meteen een verzoek om internationale bescherming indiende, reeds in het bezit was van een Belgisch visum voordat u uw aangehaalde problemen in Egypte kende en ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegt over het motief van uw afreis en verblijf in België, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw aangehaalde vluchtmotieven.

Wat betreft uw vrees bij terugkeer dient vastgesteld te worden dat de door u vermelde asielmotieven klaarblijkelijk geen verband houden met één van de vijf redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard zijn. Zo stelt u dat u een vijftienjarige jongeman genaamd M. (...) aanreed met uw tuktuk, waarna u panikeerde en wegvluchtte van de plaats van het ongeval omdat u schrik had van de reactie van de familie van het slachtoffer (CGVS p. 10). U verklaart verder dat u hoorde dat de jongeman omwille van zijn verwondingen werd overgebracht naar het ziekenhuis van Mashtul As Suq en intussen het ziekenhuis verlaten heeft. U verklaart dat zijn gezicht er niet meer uitziet zoals vroeger en hij een zichtbaar litteken heeft (CGVS p. 12). Aldus, dient benadrukt, dat de problemen die u bij terugkeer naar Egypte zou verkrijgen in verband met dit incident, gewoonweg de gevolgen zijn van het onderzoek naar het door u gepleegde vluchtmisdrijf en het Egyptisch strafrecht, en geenszins te maken hebben met vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Naar gelang de resultaten van dit onderzoek zal u mogelijks – indien u effectief schuldig wordt geacht – een gevangenisstraf moeten uitzitten en/of een boete moeten betalen. Zodus, ligt de beoordeling van de omstandigheden waarin het vluchtmisdrijf plaatsvond, en de schuldvraag, dan ook enkel in handen van het Egyptisch gerecht, en bijgevolg dient te worden vastgesteld dat uw mogelijke problemen bij terugkeer louter van gemeenrechtelijke aard zijn. Er zijn ook geen redenen om aan te nemen dat u onterecht of onredelijk zwaar zou worden bestraft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u weldegelijk vluchtmisdrijf pleegde (CGVS p. 10). In het door u voorgelegde vonnis is sprake van een gevangenisstraf van vijf jaar en het vergoeden van de kosten. Bevraagd over dit vonnis zegt u dat uw familie het kon bekomen van het parket, dat er vermeld staat dat u bij verstek tot vijf jaar in de cel werd veroordeeld en dat u er verder geen informatie over hebt (CGVS p. 14). Gewezen op de strafmaat en gevraagd of dit een normale straf is voor een vluchtmisdrijf, antwoordt u bevestigend en stelt u dat de strafmaat wordt bepaald naar aanleiding van de ernst van de verwondingen van het slachtoffer. Vervolgens gevraagd of de strafmaat een normale straf is voor de aard van de verwondingen in dit geval, antwoordt u eveneens bevestigend (CGVS p. 15).

Bevraagd over een eventuele beroepsprocedure tegen dit vonnis, stelt u dat uw familie beroep zou kunnen indienen tegen dit vonnis. U verklaart dat het geen zin heeft en verwijst naar de oom van het slachtoffer. Deze – volgens uw verklaringen – machtige generaal zou het zeker tegenhouden, stelt u (CGVS p. 15). Uw verklaringen over deze persoon kunnen echter niet overtuigen. U stelt dat de oom van het slachtoffer A. (...) heet en dat hij een machtige generaal bij het leger is (CGVS p. 13). Verder heeft u echter geen informatie over hem. U weet niet op welke manier hij precies betrokken is bij het leger in Egypte, bij welke eenheid hij dient of wat zijn dagelijkse bezigheden zijn. U heeft deze man bovendien nooit ontmoet (CGVS p. 13). Gevraagd wat u ermee bedoelt wanneer u zegt dat hij een machtig persoon is, stelt u dat hij woningen heeft op verschillende locaties, maar kan u niet specificeren wat hem machtig maakt of welke connecties hij precies heeft. U kan evenmin bewijsstukken, documenten of andere elementen naar voren brengen die dit aannemelijk maken (CGVS p. 13-14). Hierbij dient daarenboven benadrukt te worden dat u verklaart dat de desbetreffende oom van het slachtoffer tot op heden persoonlijk niets ondernomen heeft ten opzichte van u. Hierover bevraagd komt u niet verder dan vaagweg te verwijzen naar connecties van deze man bij de politie en bij het leger en naar de mogelijkheid dat hij ervoor zou kunnen zorgen dat de persoon die u zou vermoorden dankzij hem geen straf zou krijgen (CGVS p. 14). U laat echter na dit in concreto aan te tonen. Deze vrees is bijgevolg louter hypothetisch. U staakt de verklaringen als zou deze oom van het slachtoffer de werking van de Egyptische rechtspraak beïnvloeden of andere stappen zou hebben ondernomen om u te vervolgen op geen enkele wijze en beroept zich volledig op blote beweringen.

Daarnaast haalt u aan dat u vermoord vreest te worden door de familieleden van het slachtoffer. U verklaart dat deze personen eenmaal langs kwamen bij uw ouderlijk huis rond 10 april 2024 en er uw vader en broer sloegen, een paar spullen in uw huis kapot maakten en dreigden u te vermoorden (CGVS p. 11, 16). Uit uw verklaringen blijkt ook dat er een niet geslaagde onderhandelingspoging tussen de families zou hebben plaatsgevonden. U verklaart hierover gehoord te hebben op 14 april 2024 (CGVS p. 14). Uw verklaringen over deze incidenten zijn echter oppervlakkig, vaag, beperkt en kunnen niet overtuigen. U kan enkel oppervlakkige informatie verschaffen over de incidenten. Zo weet u niet wie de leden van de familie die langs kwamen precies waren, of zij nog op zoek gekomen zijn naar u of uw familie op een andere manier hebben lastig gevallen (CGVS p. 16). U weet niet wanneer de onderhandelingen tussen de twee families plaatsvonden of wat er precies besproken werd (CGVS p. 14). Dat u over deze incidenten slechts over beperkte, oppervlakkige informatie beschikt is weinig geloofwaardig, gezien u op het moment van de

incidenten nog in Egypte zou hebben verbleven. Er dient bovendien benadrukt te worden dat bovenstaande feiten zich afspeelden voordat u veroordeeld werd voor de feiten. Zo heeft u geen weet van verdere problemen met de familie van het slachtoffer sinds 14 april 2024. U verklaart zelfs verbaasd te zijn geweest over het bestaan van het vonnis en geen weet te hebben over een klacht die tegen u zou zijn ingediend door de familie van het slachtoffer (CGVS p. 15). Gevraagd waarom u daarover verbaasd was, vertelt u dat u niet op de hoogte was van hun aanklacht omdat u ze bezig waren u te doden (CGVS p. 15). Er bestaan geen aanwijzingen dat de familieleden van het slachtoffer geen genoeg nemen met de aan u opgelegde straf en u zouden willen vervolgen. U verklaart zelf geen verdere bewijzen te hebben behalve de (gebrekkige) informatie die u van uw familieleden kreeg, noch reikt u elementen aan die hierop wijzen (CGVS p. 16-17). U heeft evenmin dergelijke signalen van uw familieleden ontvangen, hoewel u nog met hen in contact staat (CGVS p. 5). Er kan bijgevolg geen nexus kan worden vastgesteld met één van de vijf redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet, noch is er sprake van een reëel risico op ernstige schade. Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Egypte te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw verzoek zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen wijzigen. De kopies van uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw kinderen, uw huwelijksakte en de identiteitskaarten van uw familieleden kunnen enkel een bewijs vormen van de identiteit, nationaliteit en herkomst van deze personen, elementen die in deze beslissing niet betwist worden. Ze kunnen uw asielmotieven niet ondersteunen. De kopie van het vonnis die u voorlegt kan enkel een begin van bewijs vormen voor de aan u opgelegde straf. De door u aangehaalde problemen met de familie van het slachtoffer kunnen hierdoor niet worden ondersteund. Bovendien dient opgemerkt te worden dat alle voorgelegde documenten kopies betreffen. Aan kopies kan in ieder geval slechts een beperkte bewijswaarde worden gehecht.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus – Egypte Veiligheidssituatie van 11 december 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_egypte_veiligheidssituatie_20191211.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de COI Focus Egypte Veiligheidssituatie van 17 september 2021) of blijkt dat president Sisi sinds zijn aantreden in mei 2014 met harde hand regeert. Sinds het gedwongen vertrek van president Morsi in juli 2013 zijn het aantal aanslagen en de strijd tegen terreur fel toegenomen, vooral in noordelijke districten van de “North Sinai” provincie. Sinds midden 2016 is er ook meer geweld in de centrale delen van de Sinaï. Veel aanvallen worden gepleegd door de Wilayat Sinaï (voormalig: Ansar Beit al-Maqdis), een groep die zich in november 2014 aangesloten heeft bij de Islamitische Staat (IS), en op dit ogenblik de belangrijkste en meest actieve radicale islamitische organisatie in de Sinaï is. Andere gewapende groeperingen die de gewapende strijd prediken, zijn veel minder present op het terrein, maar sinds de zomer 2016 voeren nieuwe radicale groepengewapende aanvallen uit gericht op militaire en politieke doelwitten op het Egyptische vasteland.

De radicale islamitische opstandelingen in de Sinaï, van wie de WS-militanten het meest actief zijn, richten hun aanvallen in de eerste plaats tegen de Egyptische veiligheidsdiensten (manschappen en gebouwen) in de noordelijke en, sinds halfweg 2016, ook centrale Sinaï. In 2020 bleef het geweld in de Sinaï voortduren. De WS maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bmbommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politieke autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op check-points, militaire gebouwen en kazernes. Hoewel het overgrote deel van de aanvallen van de WS gericht is tegen militaire en veiligheidsdoelwitten, valt de groepering soms ook niet-militaire doelwitten aan, zoals bijvoorbeeld pijpleidingen.

Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt en waar bij dergelijke confrontaties al honderden rebellen het leven hebben gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontzien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuren.

De gewapende islamitische acties buiten de Sinaï zijn de afgelopen jaren relatief beperkt gebleven. Aanslagen gepleegd buiten de Sinaï worden meer en meer opgeëist in naam van de Islamitische Staat Egypte (IS Misr) die vooral in Cairo en Giza actief is, maar ook acties voert in andere provincies. De IS Misr richt zich in de eerste plaats tegen militairen en politiemensen, maar valt ook overheidsgebouwen,

ambassades en toeristen aan. Sinds eind 2016 is de koptische bevolking een geprivilegieerd doelwit geworden van de terreurgroep; zij plegen voorts sporadische aanslagen op toeristische doelwitten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. Blijkens haar verklaringen verliet verzoekende partij Egypte op 28 april 2024 wegens problemen nadat zij op 1 april 2024 betrokken geraakte bij een verkeersongeval en met haar tuktuk een vijftienjarige voetganger aanreed, die viel en ernstige verwondingen opliep aan zijn gezicht. Verzoekende partij vluchtte hierop weg van de plaats van het ongeval en dook onder uit vrees voor de familieleden van het slachtoffer. Na haar vlucht uit Egypte werd zij bij verstek veroordeeld tot vijf jaar celstraf omwille van dit incident (notities CGVS, p. 8, 10, 13 en 15).

2.2.5. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat het gedrag dat verzoekende partij stelde bij aankomst in België alsook het gegeven dat zij reeds in het bezit was van een Belgisch visum voordat zij haar aangehaalde problemen in Egypte kende reeds op ernstige wijze haar algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van haar beweerde vluchtmotieven ondergraven. Immers worden in dit verband volgende pertinente vaststellingen gedaan in de bestreden beslissing: *“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u bij aankomst in België niet meteen een verzoek om internationale bescherming indiende, maar aangaf omwille van toeristische doeleinden naar België te reizen. U reisde op 28 april 2024 met uw Egyptisch paspoort vanuit Cairo via Istanboel naar België. Belgische visum waarmee u vanuit Egypte naar België reisde reeds in Koeweit werd afgeleverd. Uit de gegevens op het visum blijkt dat het een visum type C betreft dat werd afgeleverd te Koeweit op 18 maart 2024 en geldig is van 22 maart 2024 tot 5 augustus 2024. Dit visum werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nietig verklaard nadat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde*

over uw reismotieven. U kon geen verklaring geven omtrent toeristische trekpleisters, bleek niet in het bezit van toeristische informatie of documentatie en reisde met een kleine rugzak. U was bij aankomst in België eveneens in het bezit van een retourticket naar Caïro op 3 mei 2024 (zie administratief dossier). Dat u niet meteen een verzoek om internationale bescherming indiende en met geen enkel woord repte over de problemen die u in Egypte kende, kan dan ook verbazen. Tevens is het erg merkwaardig dat u het Belgisch visum reeds had bekomen op 18 maart 2024 te Koeweit, voordat er ook maar sprake was van enige problemen in Egypte. Hierover bevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud, bevestigt u dat u reeds van plan was naar België te reizen voordat u de problemen in Egypte kende. U haalt als reden hiervoor aan dat collega's in Koeweit u leuke dingen over België vertelden en u een visum aanvraag om België te bezoeken als toerist. (CGVS p. 8). Gevraagd of u dan ook al van plan was asiel aan te vragen in België, zegt u geen info te hebben gehad over de procedure. U verklaart het grote park, het atomium en het paleis te willen bezoeken en dan weer terug te keren naar Koeweit om er te werken (CGVS p. 8-9). Gevraagd waarom u dan niet terugkeerde naar Koeweit in plaats van naar België te komen, zegt u dat het ongeluk uw leven veranderde en u daarom hier zit (CGVS p. 8). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen. Dat u vasthoudt aan de bewering dat u terug zou keren naar Koeweit na een bezoek van vijf dagen aan België, strookt hoegenaamd niet met uw verklaringen over de problemen die u ten opzichte van Egypte vreest. Uw retourticket bevat bovendien geen vliegtickets naar Koeweit, maar naar Caïro. Bovendien antwoordde u bij DVZ bevraagd over de specifieke redenen waarom u precies in België een verzoek om internationale bescherming wil indienen dat u positieve dingen over België hoorde en er wilde komen kijken en komen leven (Verklaring DVZ punt 28). Op deze verklaringen gewezen, ontkent u boudweg dat u dat op deze manier verklaarde (CGVS p. 9). Het ontkennen van eerder afgelegde verklaringen, zorgt echter niet voor een verschoning van deze verklaringen. De vaststelling dat u bij aankomst in België niet meteen een verzoek om internationale bescherming indiende, reeds in het bezit was van een Belgisch visum voordat u uw aangehaalde problemen in Egypte kende en ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegt over het motief van uw afreis en verblijf in België, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw aangehaalde vluchtmotieven."

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voormelde motivering in haar verzoekschrift geheel ongemoeid laat. Deze vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind en doen reeds danig afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid.

2.2.6. Verder wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat de door verzoekende partij vermelde asielmotieven niet ressorteren onder één van de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en dat verzoekende partij evenmin aantoont dat zij een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Meer bepaald motiveert verwerende partij dienaangaande als volgt in de bestreden beslissing: "Wat betreft uw vrees bij terugkeer dient vastgesteld te worden dat de door u vermelde asielmotieven klaarblijkelijk geen verband houden met één van de vijf redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet, namelijk ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter gemeenrechtelijk van aard zijn. Zo stelt u dat u een vijftienjarige jongeman genaamd M. (...) aanreed met uw tuktuk, waarna u panikeerde en wegluchtte van de plaats van het ongeval omdat u schrik had van de reactie van de familie van het slachtoffer (CGVS p. 10). U verklaart verder dat u hoorde dat de jongeman omwille van zijn verwondingen werd overgebracht naar het ziekenhuis van Mashtul As Suq en intussen het ziekenhuis verlaten heeft. U verklaart dat zijn gezicht er niet meer uitziet zoals vroeger en hij een zichtbaar litteken heeft (CGVS p. 12). Aldus, dient benadrukt, dat de problemen die u bij terugkeer naar Egypte zou verkrijgen in verband met dit incident, gewoonweg de gevolgen zijn van het onderzoek naar het door u gepleegde vluchtmisdrijf en het Egyptisch strafrecht, en geenszins te maken hebben met vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Naar gelang de resultaten van dit onderzoek zal u mogelijks – indien u effectief schuldig wordt geacht – een gevangenisstraf moeten uitzitten en/of een boete moeten betalen. Zodus, ligt de beoordeling van de omstandigheden waarin het vluchtmisdrijf plaatsvond, en de schuldvraag, dan ook enkel in handen van het Egyptisch gerecht, en bijgevolg dient te worden vastgesteld dat uw mogelijke problemen bij terugkeer louter van gemeenrechtelijke aard zijn. Er zijn ook geen redenen om aan te nemen dat u onterecht of onredelijk zwaar zou worden bestraft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u weldegelijk vluchtmisdrijf pleegde (CGVS p. 10). In het door u voorgelegde vonnis is sprake van een gevangenisstraf van vijf jaar en het vergoeden van de kosten. Bevraagd over dit vonnis zegt u dat uw familie het kon bekomen van het parket, dat er vermeld staat dat u bij verstek tot vijf jaar in de cel werd veroordeeld en dat u er verder geen informatie over hebt (CGVS p. 14). Gewezen op de strafmaat en gevraagd of dit een normale straf is voor een vluchtmisdrijf, antwoordt u bevestigend en stelt u dat de strafmaat wordt bepaald naar aanleiding van de ernst van de verwondingen van het slachtoffer. Vervolgens gevraagd of de strafmaat een normale straf is voor de aard van de verwondingen in dit geval, antwoordt u eveneens bevestigend (CGVS p. 15).

Bevraagd over een eventuele beroepsprocedure tegen dit vonnis, stelt u dat uw familie beroep zou kunnen indienen tegen dit vonnis. U verklaart dat het geen zin heeft en verwijst naar de oom van het slachtoffer.

Deze – volgens uw verklaringen – machtige generaal zou het zeker tegenhouden, stelt u (CGVS p. 15). Uw verklaringen over deze persoon kunnen echter niet overtuigen. U stelt dat de oom van het slachtoffer A. (...) heet en dat hij een machtige generaal bij het leger is (CGVS p. 13). Verder heeft u echter geen informatie over hem. U weet niet op welke manier hij precies betrokken is bij het leger in Egypte, bij welke eenheid hij dient of wat zijn dagelijkse bezigheden zijn. U heeft deze man bovendien nooit ontmoet (CGVS p. 13). Gevraagd wat u ermee bedoelt wanneer u zegt dat hij een machtig persoon is, stelt u dat hij woningen heeft op verschillende locaties, maar kan u niet specificeren wat hem machtig maakt of welke connecties hij precies heeft. U kan evenmin bewijsstukken, documenten of andere elementen naar voren brengen die dit aannemelijk maken (CGVS p. 13-14). Hierbij dient daarenboven benadrukt te worden dat u verklaart dat de desbetreffende oom van het slachtoffer tot op heden persoonlijk niets ondernomen heeft ten opzichte van u. Hierover bevraagd komt u niet verder dan vaagweg te verwijzen naar connecties van deze man bij de politie en bij het leger en naar de mogelijkheid dat hij ervoor zou kunnen zorgen dat de persoon die u zou vermoorden dankzij hem geen straf zou krijgen (CGVS p. 14). U laat echter na dit in concreto aan te tonen. Deze vrees is bijgevolg louter hypothetisch. U staakt de verklaringen als zou deze oom van het slachtoffer de werking van de Egyptische rechtspraak beïnvloeden of andere stappen zou hebben ondernomen om u te vervolgen op geen enkele wijze en beroept zich volledig op blote beweringen.

Daarnaast haalt u aan dat u vermoord vreest te worden door de familieleden van het slachtoffer. U verklaart dat deze personen eenmaal langs kwamen bij uw ouderlijk huis rond 10 april 2024 en er uw vader en broer sloegen, een paar spullen in uw huis kapot maakten en dreigden u te vermoorden (CGVS p. 11, 16). Uit uw verklaringen blijkt ook dat er een niet geslaagde onderhandelingspoging tussen de families zou hebben plaatsgevonden. U verklaart hierover gehoord te hebben op 14 april 2024 (CGVS p. 14). Uw verklaringen over deze incidenten zijn echter oppervlakkig, vaag, beperkt en kunnen niet overtuigen. U kan enkel oppervlakkige informatie verschaffen over de incidenten. Zo weet u niet wie de leden van de familie die langs kwamen precies waren, of zij nog op zoek gekomen zijn naar u of uw familie op een andere manier hebben lastig gevallen (CGVS p. 16). U weet niet wanneer de onderhandelingen tussen de twee families plaatsvonden of wat er precies besproken werd (CGVS p. 14). Dat u over deze incidenten slechts over beperkte, oppervlakkige informatie beschikt is weinig geloofwaardig, gezien u op het moment van de incidenten nog in Egypte zou hebben verbleven. Er dient bovendien benadrukt te worden dat bovenstaande feiten zich afspeelden voordat u veroordeeld werd voor de feiten. Zo heeft u geen weet van verdere problemen met de familie van het slachtoffer sinds 14 april 2024. U verklaart zelfs verbaasd te zijn geweest over het bestaan van het vonnis en geen weet te hebben over een klacht die tegen u zou zijn ingediend door de familie van het slachtoffer (CGVS p. 15). Gevraagd waarom u daarover verbaasd was, vertelt u dat u niet op de hoogte was van hun aanklacht omdat u ze bezig waren u te doden (CGVS p. 15). Er bestaan geen aanwijzingen dat de familieleden van het slachtoffer geen genoeg nemen met de aan u opgelegde straf en u zouden willen vervolgen. U verklaart zelf geen verdere bewijzen te hebben behalve de (gebrekkige) informatie die u van uw familieleden kreeg, noch reikt u elementen aan die hierop wijzen (CGVS p. 16-17). U heeft evenmin dergelijke signalen van uw familieleden ontvangen, hoewel u nog met hen in contact staat (CGVS p. 5). Er kan bijgevolg geen nexus kan worden vastgesteld met één van de vijf redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet, noch is er sprake van een reëel risico op ernstige schade.”

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om bovenstaande bevindingen in een ander daglicht te plaatsen. Zij verwijst op algemene wijze naar informatie inzake willekeurige arrestaties en oneerlijke processen in Egypte, doch de Raad onderstreept dat *in casu* uit niets blijkt dat verzoekende partij, die zelf toegeeft het vluchtmisdrijf te hebben gepleegd (notities CGVS, p. 10), onterecht of onredelijk zwaar zou worden/zijn bestraft. Zo verklaarde verzoekende partij over de strafmaat in het vonnis dat dit een normale straf betreft gelet op de aard van de verwondingen die zij aan het slachtoffer toebracht (notities CGVS, p. 15). Verder toont zij evenmin aan dat er *in casu* sprake is van een oneerlijk proces, nu zij de door haar beweerde invloed van de oom van het slachtoffer op de rechtsgang niet hard maakt. Daarnaast verwijst verzoekende partij nog naar algemene informatie over de detentieomstandigheden in Egypte, doch de Raad stelt vast dat uit de door haar aangehaalde informatie niet kan worden afgeleid dat er in Egypte sprake is van veralgemeende mensonterende of onmenselijke omstandigheden in detentiefaciliteiten waardoor een loutere verwijzing naar deze informatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst het risico loopt op foltering of op een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.2.7. Inzake de door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 6, map documenten), duidt de Raad nog op volgende terechte motivering in de bestreden beslissing, die door verzoekende partij geheel ongemoeid wordt gelaten: “De documenten die u voorlegt ter staving van uw verzoek zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusie kunnen wijzigen. De kopies van uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw kinderen, uw huwelijksakte en de identiteitskaarten van uw familieleden kunnen enkel een bewijs vormen van de identiteit, nationaliteit en herkomst van deze personen, elementen die in deze beslissing niet betwist worden. Ze kunnen uw asielmotieven niet ondersteunen. De kopie van het vonnis die u voorlegt kan enkel een begin van bewijs vormen voor de aan u opgelegde straf. De door u aangehaalde problemen met de familie van het slachtoffer kunnen hierdoor niet worden

ondersteund. Bovendien dient opgemerkt te worden dat alle voorgelegde documenten kopies betreffen. Aan kopies kan in ieder geval slechts een beperkte bewijswaarde worden gehecht.”

2.2.8. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: “Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus – Egypte Veiligheidssituatie van 11 december 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_egypte_veiligheidssituatie_20191211.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de COI Focus Egypte Veiligheidssituatie van 17 september 2021) of blijkt dat president Sisi sinds zijn aantreden in mei 2014 met harde hand regeert. Sinds het gedwongen vertrek van president Morsi in juli 2013 zijn het aantal aanslagen en de strijd tegen terreur fel toegenomen, vooral in noordelijke districten van de “North Sinai” provincie. Sinds midden 2016 is er ook meer geweld in de centrale delen van de Sinai. Veel aanvallen worden gepleegd door de Wilayat Sinai (voormalig: Ansar Beit al-Maqdis), een groep die zich in november 2014 aangesloten heeft bij de Islamitische Staat (IS), en op dit ogenblik de belangrijkste en meest actieve radicale islamitische organisatie in de Sinai is. Andere gewapende groeperingen die de gewapende strijd prediken, zijn veel minder present op het terrein, maar sinds de zomer 2016 voeren nieuwe radicale groepengewapende aanvallen uit gericht op militaire en politionele doelwitten op het Egyptische vasteland. De radicale islamitische opstandelingen in de Sinai, van wie de WS-militanten het meest actief zijn, richten hun aanvallen in de eerste plaats tegen de Egyptische veiligheidsdiensten (manschappen en gebouwen) in de noordelijke en, sinds halfweg 2016, ook centrale Sinai. In 2020 bleef het geweld in de Sinai voortduren. De WS maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bremmbommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politionele autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op check-points, militaire gebouwen en kazernes. Hoewel het overgrote deel van de aanvallen van de WS gericht is tegen militaire en veiligheidsdoelwitten, valt de groepering soms ook niet-militaire doelwitten aan, zoals bijvoorbeeld pijpleidingen.

Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt en waar bij dergelijke confrontaties al honderden rebellen het leven hebben gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontzien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuren.

De gewapende islamitische acties buiten de Sinai zijn de afgelopen jaren relatief beperkt gebleven. Aanslagen gepleegd buiten de Sinai worden meer en meer opgeëist in naam van de Islamitische Staat Egypte (IS Misr) die vooral in Cairo en Giza actief is, maar ook acties voert in andere provincies. De IS Misr richt zich in de eerste plaats tegen militairen en politiemensen, maar valt ook overheidsgebouwen, ambassades en toeristen aan. Sinds eind 2016 is de koptische bevolking een geprivilegieerd doelwit geworden van de terreurgroep; zij plegen voorts sporadische aanslagen op toeristische doelwitten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.”

Verzoekende partij beperkt zich tot de loutere bemerking dat “het CGVS zich op verouderde feiten uit eigen rapporten van 2019 en 2021 (baseerde)”, doch laat geheel na aan de hand van andersluidende, objectieve informatie aan te tonen dat de informatie waarop bovenstaande analyse van de veiligheidssituatie in Egypte is gebaseerd niet (langer) correct en/of actueel is. Zij slaagt er derhalve niet in om een ander licht te werpen op bovenstaande vaststelling.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7), en dat verzoekende partij tijdens het

persoonlijk onderhoud in het transitcentrum Caricole d.d. 27 mei 2024 (via videoconferentie) de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

Dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT